

tukaj pri nas je stegnila svojo koščeno roko po neki višji glavi. Umrli je 23. dec. 1879. po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti, blagorodni gospod Herman grof Wurmbrand grajščak v zgornji Radgoni. Pogreb se je vršil na praznik sv. Stefana popoldne in sicer prav sijajno, 9 čč. gg. duhovnikov in velika množica ljudstva je blagega pokojnika spremila na sv. Peterski mirodvor, kjer so ga položili k očetu in materi, in k dvema bratoma v domovinsko rakvo k večnemu počitku. Tudi vojaštvo mu je skazalo svojo čast, 8 kanonov je zagromelo jemu v zadnji pozdrav. Naj počiva v miru! — Hudo zimo in oster mraz imamo tudi mi tukaj krog Radgone že od početka adventa sem. Mura je tukaj pri Radgoni skoro popolnem premrznila, več mlinov je led in sreš poškodoval, tudi nekteri že močno trdijo, da bi bil trs po vinogradih zaradi silnega mraza pozebel. Ako bo temu res, tedaj se pa nimamo nadjati kake dobre vinske letine. Bog daj! da bi le ta novica ne bila resnična.

J. D.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Državni zbor začne zopet zborovati dnes 15. jan.. Naši poslanci bodo sedaj pri obravnavi proračuna za l. 1880 dobili prilike potegniti se za narodne pravice Slovencev; trdno upamo, da bode vsak svoje rad storil. — Avstrijsko-ogerske delegacije zborujejo o potrebah cele Avstrije; pri tej priliki je minister zunanjih naših zadev baron Haimlerle povedal, da še s Srbijo ni dognano, kde in kako se bodo železnice potegnile črez Savo ali Donav; vsled tega se magjarski in tudi nemški listi grdo nasajajo na Srbe, kakor da bi ti vsemu krivi bili, a krivi so le Magjari, ki ne privolijo, da bi se gradila železnica iz Siseka v Novi, iz Siseka v Zemun in iz Budimpešte v Zemun, od koder bi jo potem črez Savo zvezali še z srbskimi železnicami pri Belgradu. — Nemški liberalci še se vedno med seboj grizejo, sedaj so celo svojega patrijarha dr. Herbsta napali in mu očitajo, da jih je on zavozljal v menjšino, ker se ni hotel s Čehi pogajati. — Na Ogerskem je led v Donavu pouzročil povodenj pod Požunom in pri Komornu, kder je most vtrgalo. — V Budimpešti sta se urednik Verhovay in grof Majtheny sprla, ker je prvi drugemu nekaj umazanostij pri nekej posojilnici dokazal; nastane dvojboj s pištolami in Vrhovay padne nevarno zadet v desno oprsje; na to prilomastijo Vrhovajevi prijatelji, zbobnjajo številno drupal, ter se postavijo ž njo pred „kazino“ ogerskih plemenitašev, da bi zagodli „mačkinjo muziko“ in šipe potrupali; toda policija, vojaki in državni poslanci so ljudi pomirili. V Bosni in Heregovini so zasledili bogate premogove (Steinkohle) sklade, največje okoli Zenice.

Vnanje države. Mnogo hrupa napravile so novice, ki poročajo, kako ruska vlada vedno več vojakov poriva proti avstrijske in nemške meji,

a ob enem naročila iz Amerike 120.000 novih pušek. — Dne 8. jan. so Albanci napali črnogorske junake v Limskej dolini, a bili so tepeni in vrženi nazaj, 600 jih je obležalo mrtvih in ranjenih. Vendar to je le začetek vojske, ker turški Muktar-paša Albanec podpira, da bi sultanu ne trebalo Črnogorcem prepustiti Gusinja in Plave. — Bolgarski knez je razpisal nove volitve za narodni zbor; v Sofiji ali Sredecu izhajati je pričel velik list francosko-bolgarski „Bolgarski glas“, ki je lepo pa tudi modro pisan. Bolgari bodo kmalu na Balkanskem poluotoku najmočnejši narod slovanski — dediči turškega carstva; nedavno so ošabne Grke spodrinoli iz Plovdiva ter odvzeli njihovo tamošnjo cerkev, ki je uže nekdanj bila bolgarska. — Italijani so Rim utvrdili zagrdivši okolo njega 11 zašancanih taborjev. — V Nemčiji pričeli so novo „kulturno borbo“ veliko potrebnjšo od one, ki meri na uničenje katoličanov. Nova borba gre proti Judom, ki se ondi nesramno šopirijo in bogatijo, jud Bleichröder jo samo lani na borzi zaslužil (?) 6 milijonov! — V Ameriki so Chilenci zopet zmagali in Bolivijancem pomagali, da so ti svojega predsednika iztirali in se začeli pogajati za mir. — Freimaureri v Braziliji nadlegujejo zopet katoliške škofo.

Za poduk in kratek čas.

Stanko Vraz in Urban Jarnik ter slovenski Korošci pred 40 leti.

(Sestavil po drugih spisih J. L.)

III. Jarnik na prvi pogled Vraza ni več izpoznal in držal za ruskega profesorja Preissa. No, kedar sem mu povedal, da nisem Rus, ampak Ilir, začel me je starec objemati in poljubovati, kakor da bi bil dete njegovega srca. Starec je bil pred tednom na smrt bolan, še slab na nogah, pa vendar me je izpraševal pri mizi črez polnoč: kaj dela Gaj, kaj Iliri? itd. Drugo jutro sem mu zopet moral dopovedati, ko sem vstal brž k zajuterku. Pripovedoval sem mu opoldne, zvečer, in tako tri dni naprej do danes. On bi me le naprej izpraševal, ako mu ne bi bil povedal, da moram pisati plemeniti domorodkinji, na kar mi je rekel: „Ehret die Frauen, den . . . Moosburg je za našo zgodovino znamenit grad. Tu je stoloval Arnulf, vojvoda Korotanski, kateri je prišedši na nemški prestol pozval našim dedom na vrat Magjare. Od starega grada stoji še eden branik (turn), od katerega sem odkrušil relikvijo za Rasa. (Nek učen Rus, ki je po Slovenskem potoval, je bil njegov prijatelj). Bog naj da, da bi tudi od Magjarstva v kratkem tako malo ostalo. Drugo Stanko Vrazovo pismo je iz Bistrice v Zilski dolini (dne 31. maja 1841.) V te čisto slovenske kraje, kamor je tudi šel nabirat pesmi in jezik slovenski občudovat, spremljala sta ga Jarnik in še zdaj živeči starec naš učen Slovan Majar. Zopet popisuje Vraz nošo in